

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Sva imena, likovi i ostali pojmovi specifični za ovu knjigu vlasništvo su Atlantyca Dreamfarm s.r.l., i Atlantyca S.p.A. poseduje ekskluzivnu licencu za njihovo korišćenje u originalu. Sve prevedene i/ili prilagođene verzije vlasništvo su kompanije Atlantyca S.p.A. Sva prava su zadržana.

Naziv originala:

Elisa Puricelli Guerra

MINERVA MINT: LA NOTTE DELLE TARTARUGHE
AZZURRE

Original published by Edizioni Piemme S.p.A., Italy

Editorial project by Atlantyca Dreamfarm S.r.l., Italy

Text by Elisa Puricelli Guerra

Illustrations by Gabo Leon Bernstein

Copyright © 2013 Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italy

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8, 20123 Milan, Italy

foreignrights@atlantyca.it

www.atlantyca.com

Translation Copyright © 2015 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

Nijedan deo ove knjige ne sme se čuvati, umnožavati ili na bilo koji način distribuirati, bilo u elektronskom ili mehaničkom obliku, uključujući i foto-kopiranje, snimanje i sve ostale sisteme čuvanja i razmene podataka, bez prethodnog pisanog dopuštenja od strane vlasnika prava. Za sve informacije kontaktirati sa Atlantyca S.p.A.

ISBN 978-86-10-01513-3

Eliza Puričeli Gvera

Minerva Mint

Noć plavih kornjača

Ilustracije Gabo Leon Bernštajn

Prevela Biljana Kukoleča

 vulkančić

Beograd, 2015.

Pembrouz i okolina

Zmajev zub

Relikvijski Sokolovog grebena

Zaliv
pirata

Opasne stene

Ruševine

Rt vetra

Zaliv
brodoloma

Pembrouz

Luka u
Pembrouzu

Ulica slioca

Šuma
oskoruše

Dolina
žaba

Beskrajna
reka

14

4

7

16

15

9

1. VILA LUČERTOLA
2. KROULI HOL
3. KRIJUMČARSKI SVETIONIK
4. RIBLJA KRLJUŠT
5. POŠTA
6. BON TON
7. ORDINACIJA DOKTORA DŽERALDA
8. CRKVA

9. ŠKOLA
10. GILBERTOVA KUĆA
11. TORANJ SA SOVAMA
12. AGATINA KOLIBA
13. ZAMAK TINTADEL
14. KRČMA KOD USAMLJENOG PIRATA
15. STARA KUĆA UZDAHA
16. UDRUŽENJE RIBOLOVACA

Šta se događalo do sada...

Minerva Mint ima devet godina i stanuje u oronuloj kući na vrhu jednog grebena u Kornvolu. Ne zna ko su joj roditelji jer je kao novorođenče ostavljena u putnoj torbi na stanici Viktorija u Londonu. Srećom, pronašla ju je Džeraldina Flops, energična čistačica koja sada živi s njom u Vili Lućertoli.

Torba u kojoj je Minerva pronađena bila je izrađena od veoma kvalitetne kože, a na mesinganoj pločici na zatvaraču bili su urezani inicijali MM. Torba je izgledala kao da je proputovala veliki deo sveta jer je bila prekrivena nalepnicama sa slikama egzotičnih predela. Torba je bila u Egiptu, Pekingu, Timbuktuu, pa čak i na Tahitiju!

U torbi se, pored male Minerve, nalazila i jedna veoma debela knjiga (Opšta enciklopedija, tom IV, od slova M do P), koverta sa zagonetnim tekstom adresirana na izvesnog Septimusa Hodža, kao i vlasnički list kuće u Kornvolu sa pečatom u vidu figure guštera. Sve su to naznake koje ukazuju na Minervin identitet. Kada je napunila devet godina, Minerva je počela sama da istražuje tajnu svog porekla, a usput je pronašla i pomagače, svoje nove prijatelje, Ravija i Tomazinu.

Zajedno sa njima odgonetnula je tajnu pisma upućenog Septimusu Hodžu i pronašla kutijicu sakrivenu u kuhinjskom zidu Vile Lućertole. Na poklopcu kutije bio je ucrtan naheren toranj i bile su ispisane dve reči: Ordo Noctuae, što znači „Družina snežnih sova“. Tako je malim junacima ove priče palo na um da osnuju svoju tajnu družinu. Imaju čak i sopstveno skrovište – toranj identičan onom koji je nacrtan na kutijici, a pred sobom imaju i zadatak: da razreše tajnu Minervinog porekla. Jednu stvar su već otkrili: ona je potomak člana gusarske bande Morski grabljivci, koja je tri veka ranije

harala po Kornvolu; Minerva potiče od jednog gusara i vračare Altee, koja je, trista godina ranije, pred smrt sakrila čuveno gusarsko blago i označila gde se ono nalazi, da bi njena tek rođena ćerka mogla da ga pronađe; o njoj se ništa ne zna, čak ni ime. Ali, ako otkriju to ime, članovi Družine snežnih sova imaće priliku da pronađu blago i možda saznaju nešto više o Minervinim roditeljima.

1 Neslavni brodolom

Ravi je žmirkao i lagano veslao kroz talase boje tirkiza. Unaokolo su se praćakale desetine raznih vrsta riba, a na obali su se mogle videti ljupke bele kućice, dok je sa jugozapada duvao lak povetarac. Vreme je bilo savršeno za malu dremku i on oseti da ga obuzima san kada odjednom ugleda...

„Upomoć, ajkula!“, dreknu Ravi i od straha ispusti veslo.

„Ama nije, to je samo riba-roda“, odseče Tomazina. U krilu je držala priručnik o raznim vrstama morskih životinja, koji je neprekidno proučavala poslednjih nekoliko dana.

Poglavlje 1

„Pogledaj“, poče ona da mu objašnjava, pokazujući zaokrugljeni oblik tela ribe koja se skoro vodoravno kretala nastojeći da se oslobodi parazita. „Kada se vidi samo leđno peraje ove ribe, ono podseća na ajkulino...“

Neslavni brodolom

„Pa, ja sam i video samo to peraje“, pravdao se Ravi. Zatim pruži ruku prema veslu koje je ispustio, ali je brzo povuče i upita: „Da li si sigurna da ne ujeda?“

„Budi siguran da ne može nikako da te ujede jer nema zube“, odvrati Tomazina.

„Daj, nastavi da veslaš!“, povika Minerva. „Baš ti je dobro išlo dok nisi video tu... ajkulu.“

Sedela je naspram Ravija, pored svoje drugarice, i bila je skoro potpuno utonula u preveliki pojas za spasavanje.

Svaki put kada bi se ukrcali u čamac nazvan *Altea*, navlačili su te pojaseve za spasavanje. Dok su Minerva i Ravi u njima ličili na dve male kobasice sa nogama, Tomazina je svoj pojas nosila sa uobičajenom ljupkošću. Ona ga je čak i ukasila komadićima tkanine u raznim bojama i obrubila ga trakama. Za slučaj da dođe do brodoloma, našila je na svoj pojas i jedan nepropusni džep, u kojem je držala sve sitne potrepštine, odnosno svoju novu torbicu sa sitnicama (prethodnu je izgubila u Gradu grabljivaca), neophodnu u raznim avanturama.

Poglavlje 1

Ravi ponovo uroni vesla u vodu i pomisli da je to veslanje zaista pravo robovanje. Zašto njemu uvek pripadne najnaporniji deo posla?

Dok su lagano plovili, jedan par foka koje su se lenjo sunčale na steni skliznu u more i zapliva za čamcem.

Tomazina ih pogleda i poče da prelistava knjigu. „Evo, našla sam: *Obična atlantska foka... Sisar iz porodice pinipeda...*“

Dve foke su se kretale znatno brže od njih i, kao da im je dosadilo da se vuku tako sporo, pretekle su čamac i nestale sa vidika.

„Ravi, čak su i foke brže od tebe“, podrugljivo nabaci Tomazina.

„Ako nemaš ništa protiv, *ja* sam ovde kapetan i *ja* odlučujem o brzini plovidbe“, odgovori Ravi, koga je ova primedba pogodila.

Tomazina podiže jednu svoju savršenu obrvu: „Pa, ako se to može nazvati *brzinom...*“

„Ja veslam ovako sporo da bi ti mogla mirno da čitaš, a da ti ne pripadne muka“, odgovori joj on ka- valjerski. Zatim začuta, nadajući se da će njegova

Neslavni brodolom

biti posljednja. „A i treba da se usredsredim na veslanje“, dodade.

Minerva ga je naučila da vesla, ali mu je ipak nedostajalo veštine. To se videlo po krivudanju čamca, koji bi povremeno naglo poskočio unapred ili se nenadano zaustavio, kao žaba u skoku.

Ravi je imao dosta prilika da vežba veslanje otoliko su imali čamac *Alteu*, jer je Minerva nedavno osetila da joj u venama teče gusarska i moreplovačka krv i rešila je da treba da se vozaju čamcem svakog dana.

Trebalo joj je dosta truda da u to ubedi Ravija, a pošto su mu devojčice obećale da će ubuduće on biti njihov kapetan, konačno su se otisnuli na more.

„Treba prevazići sopstvene granice i pobediti strah“, kazala mu je Minerva prvog dana kada mu je održala čas veslanja.

Ravi je morao da prizna da mu je veslanje zaista pomoglo da se oslobodi svog starog straha od vode. Takođe je morao da prizna da je bilo i lepih trenutaka na moru...

Poglavlje 1

Recimo, kao onda kada su se privezali za bovu u luci u Pembrouzu, pa je mogao malo da odahne i da uživa u zasluženom odmoru.

Ravi naglo pročisti grlo. „Pa, pošto sam ja kapetan“, reče strogim glasom, „izdajem naređenje da napravimo malu pauzu radi užine!“

„O, zaboga, pravi je tiranin!“, uzviknu Tomazina i naglo sklopi knjigu.

Ravi je pogleda popreko: zašto li je uvek bila tako sarkastična kada mu se obraćala? A ipak ju je voleo svim srcem, i to od prvog dana kada ju je opazio u školi u Pembrouzu, mada je, zapravo, ona bila prava tiranka.

Minerva je osetila da će se njih dvoje po ko zna koji put sporečkati, pa otvori korpu sa užinom koja je stajala na pramcu. Kad god bi Ravi ogladneo, izgledi za svađu bili su znatno veći. „Ko želi sendvič sa sirom?“, upita ona.

„A čega još ima u toj korpi?“, zapita Ravi, kome bi deset tih sendviča jedva bilo dovoljno da utoli glad.

„Imamo čitavu gomilu hrane koju nam je pripremila naša francuska kuvarica“, odgovori Tomazina,